

[Baaga-Hansen.]

enkelt mønstringsbestyrer med tiden lide tab i sin nuværende indkomst på dette område, men alle vil få et vederlag, omend det for de fleste bliver meget beskedent. Den merudgift for staten, ordningen vil medføre, er ikke særlig stor, og den kan jo, om ønskes, kompenseres helt eller delvis, hvis gebyrerne sættes i vejret. Forslaget er iøvrigt, som nævnt i bemærkningerne, tiltrådt af lønningsrådet.

Jeg skal på mit partis vegne tillade mig at anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Kirkegaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann, er optaget af et andet møde, skal jeg på mit partis vegne give løfte om velvillig behandling af de forslåede ændringer. Det gør jeg i væsentlig grad i tillid til de erklæringer, som foreligger i sagen fra embedsmænd og fra forskellige ministerier. Efter disse udtalelser skønner jeg, at forslaget er rimeligt, men vil gerne støtte det ønske, som det ærede medlem hr. Gideon fremsatte om, at lovforslaget bliver behandlet i et udvalg.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe har ikke noget imod, at man forlader den nugældende ordning og går over til et fast årligt vederlag. Vi er desværre afskåret fra at se, om det, der er foreslået, er nogen rimelig afløsning af det, der i øjeblikket ydes. Jeg ser jo ligesom tidligere ordførere, hvad der ligger af anbefalinger for forslaget, men om beløbet på de 37 000 kr. årlig er rimeligt og om, hvordan det skal fordeles, er der ikke oplyst noget. Det forekommer mig, at det må man have klarhed over, inden man kan give tilslutning til forslaget. Jeg har forstået, at sagen vil blive behandlet i et udvalg, og det er så muligt, at vi ved anden behandling kan være i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige.

Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om det er rimeligt, at vederlagenes størrelse fastsættes på finansloven. Er det ikke lige så rimeligt, at man fastslår dem i loven her?

Hvis man vil foretage ændringer, når arbejdsbyrden stiger eller falder, er der mulighed for at revidere denne lovgivning igen. Det forekommer mig, at det er uheldigt, at man bunker altfor meget sammen på finansloven. Vi stræber jo efter at få en forenkling, og hvorfor så ikke, når man har et lovforslag af denne art, da deri fastslå, hvad beløbene skal være. Det vil jeg tro vil være lige så muligt som at fastsætte dem på finansloven.

Dernæst vil jeg sige, at når man får et forslag af denne art i hænde, tænker man også noget på de problemer, der står i forbindelse hermed, nemlig søfartens forhold i almindelighed. Her har det ærede medlem hr. Peter Nielsen jo fremdraget aspirantordningen, der er genstand for almindelig utilfredshed blandt søfolk. Jeg tænkte, da jeg så lovforslaget, om det ikke havde været mere rimeligt, at ministeren også havde haft opmærksomheden henvendt på dette forhold og var fremkommet med et forslag om en ændring af lovgivningen på det område, så man kunne nå frem til mere tilfredsstillende tilstande. Jeg mener naturligvis ikke, at det foreliggende lovforslag er overflødigt, men det forekommer mig, at det er langt, langt større interesser, der står på spil i den anden forbindelse, og at forholdene her er af en sådan art, at der bør gøres noget for at ændre dem, så søfolkene med tryghed kan se fremtiden i møde. Men vi er altså velvilligt indstillede overfor det foreliggende forslag.

Tholstrup: Det er i samfundets interesse, når det påtager sig visse sociale opgaver i forbindelse med søfarten, at soldaterbogen, søfartsbogen og lægeattesterne er i orden, navnlig for de helt yngre, der begynder at sejle, og det er derfor en nyttig opgave, vel en af de meget få nyttige opgaver, toldvæsenet udfører, og som sådan bør den som alt andet nyttigt betales og betales rimeligt. Jeg har også forståelse af, at det tilsigtes. Jeg har ikke noget imod, om man forhøjede gebyrerne, så ordningen kom til at hvile i sig selv, for det er afgjort også i